

JĘDRZEJ BUJNY, TYMOTEUSZ MĄDRY

Problemy związane z definicją lasu w polskim systemie prawnym

Streszczenie

Artykuł porusza problematykę związaną z występującymi zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie sądowoadministracyjnym kontrowersjami dotyczącymi definicji lasu, która zawarta jest w przepisie art. 3 Ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach. Autorzy przedstawiają zagadnienia dotyczące wykładni przywołanego przepisu, a także szeroko omawiają poglądy wyrażane na ten temat w doktrynie oraz w orzecznictwie, konfrontując ze sobą różne, często zupełnie sprzeczne tezy.

W pierwszej części tekstu wskazane zostały elementy definicji lasu i trudności związane z dokonaniem wykładni jej poszczególnych części składowych, które doprowadziły do powstania bogatego i zróżnicowanego orzecznictwa zarówno sądów administracyjnych, jak i Sądu Najwyższego w tym zakresie. Druga część zawiera rozważania nad znaczeniem danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków dla możliwości kwalifikacji danego gruntu jako lasu na gruncie konkretnych postępowań administracyjnych, w tym dotyczących kwestii podatkowych. W tym kontekście autorzy badają walor normatywny przepisów Ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz poszczególnych ustaw podatkowych nadających danym zawartym w ewidencji gruntów i budynków wiążący charakter. Na kanwie tej problematyki prezentują również rozbieżne poglądy wyrażane przez sądownictwo administracyjne. W końcowej części tekstu zawarte są postulaty *de lege lata* oraz *de lege ferenda* mające przysłużyć się rozwikłaniu przedstawionych kontrowersji dotyczących kwalifikowania poszczególnych gruntów jako lasów. Autorzy liczą na to, że realizacja tych postulatów przyczyni się do ujednoczenia orzecznictwa dotyczącego pojęcia lasu, a co za tym idzie, wyeliminowania istniejących wątpliwości w tym zakresie.

Słowa kluczowe: lasy – ustawa o lasach – grunty leśne – ewidencja gruntów i budynków – klasyfikacja gruntów